

„Като се връщамъ въ Своята Столица слѣдъ повече отъ шестмѣсечно прѣбивание между войската отъ дѣйствующата армия, Азъ се обръщамъ съ чувство на гордостъ и благоговѣние къмъ възпоминанията за високитѣ доблести на рускитѣ войници, които се показаха и въ сегашната война такива герои, каквито всѣкога сж прославявали нашето оржие. Безпрѣдѣлната прѣданность къмъ Прѣстола, дългътъ на честъ и служба, неустрашимостта въ боя, примѣрното самоотвержение въ тежкитѣ изпитания, неизбѣжни въ военно врѣме, съ които отдавна се отличава рускиятъ войникъ, постоянно му сж присящи и сега. Драго ми бѣше да бжда личенъ свидѣтель на толкова достоинства у горещо любимитѣ отъ мене войски. Сега, като се раздѣлямъ съ тѣхъ, съ твърда вѣра въ милосърдието на Всевишния и Неговото благословение и дароване на нови окончателни побѣди надъ враговетѣ, Азъ съмъ твърдо убѣденъ, че за достигането на тѣхъ, подъ това благословение, Моята войска не знае прѣгради. Не се съмнѣвамъ, че и за напредъ, както до сега, тѣ постоянно ще придобиватъ права за тази искренна признателность, която Ми е приятно да изказвамъ сега прѣдъ всичката войска отъ дѣйствующата армия, начиная отъ Негово Императорско Височество Главнокомандующия, началницитѣ на частитѣ, генералитѣ, щабъ и оберъ-офицеритѣ и долнитѣ чинове. Нашата военна история напоследъкъ се украси съ блѣстящи страници и незабравими паметници отъ славата на руското оржие: прѣминаването на Дунава подъ Свищовъ, прѣвземането на Търново, експедицията за Балкана, безпримѣрната и достойна за удивление защита на